727/05

Den 27. juni 2005 blev i sag nr. 65.089:

xxxxxxx xxxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Klagerens advokat har i klageskrivelsen til nævnet redegjort for sagen således:

"Klagen omfatter Topdanmarks værdisætning af følgende:

1. Kamera Sony Cyber-shot DSC-P10 5.0 megapixels, værdi ifølge min klient: 4.800 kr. Topdanmarks tilbud: 2.249 kr.

2. Guldring med 2 diamanter Og 4 smaragder (ombytningsfejl i kosteropgørelsen), værdi ifølge min klient: 30.500 kr., Topdanmarks tilbud: 10.000 kr.

3. Guldur, mrk. Cortebert, værdi ifølge min klient: 12.500 kr., Topdanmarks tilbud: 2.000 kr.

Min klient kræver således i alt 33.551 kr. mere end Topdanmark er villig til at dække.

Til Topdanmarks seneste skrivelse af 23. september 2004 har jeg følgende bemærkninger:

Med hensyn til kameraet finder jeg Topdanmarks bemærkninger uforståelige, idet min klient netop har angivet et model P10 kamera med 5 megapixels. Topdanmark tilbyder at dække et kamera med 4,0 megapixels.

Med hensyn til Cortebert uret henviser forsikringsselskabet til, at Urmager M. i brev af 2. sept. udtaler, at importøren har oplyst, at ingen af deres Cortebert ure har overskredet en pris af 2-3.000 kr. Det er her uklart, om importøren dermed har ment indkøbspris, importørens videresalgspris eller udsalgspris i guldsmedeforretningen. Min klient oplyser, at uret er købt i Geneve i 1990, består af sort skive med 2 diamanter ud for kl. 12 og 1 diamant ud for kl. 6. Ur og urlænke i sølv og guld. Min klient bygger sin værdisætning på samtaler med fagfolk.

Med hensyn til guldringen afstår Urmager M. fra at udtale noget som helst, og Topdanmark henholder sig tilsyneladende blot til, hvad man tidligere har fået at vide mundtligt. Min klient er ikke og har aldrig været i besiddelse af den skriftlige vurdering, som Urmager M. henviser til at have givet hende tidligere. Ringen er købt i Brasilien i 1992 af min klients afdøde mand. Også her bygger min klient sin værdisætning på samtaler med fagfolk.

Topdanmarks vurderinger virker efter min opfattelse uunderbyggede, og en vurdering af en taksator må være påkrævet. Dette har Topdanmark ikke villet medvirke til.

Ringen og uret er fotograferede, men alle fotos er overgivet til Topdanmark."

Klagerens advokat finder endvidere, at selskabet uberettiget har afvist at betale for hele reparationen af vinduet, hvorigennem indbruddet skete. Selskabet vil alene betale halvdelen, idet det gør gældende, at vinduet ifølge håndværkerens egne oplysninger kunne være repareret for 1.600 kr. + moms, således at udskiftning af vinduet var ufornødent. Klagerens advokat har hertil anført, at klageren af samme håndværker havde fået oplyst, at en nødtørftig reparation af vinduet kunne udføres for 1.600 kr. + moms, men at det aldrig ville blive godt. Advokaten finder, at selskabet har været uberettiget til nedsætte regningsbetalingen, da selskabet har undladt at forlange tilbud eller i øvrigt har takseret skaden, men blot bedt om, at klageren iværksatte arbejdet. Hertil kommer, at

selskabet ifølge advokaten ved sin efterfølgende henvendelse til håndværkeren har undersøgt reparationsspørgsmålet ufyldestgørende vedrørende hendes bestilling af udskiftning af vinduet. På baggrund heraf finder advokaten, at selskabets nedsættelse af skadesgodtgørelsen med 2.500 kr. + moms er uberettiget og bør tilsidesættes.

Selskabet har ved skrivelse af 11/11 2004 til nævnet anført:

"Forsikringstageren anmelder, at der er sket tyveri af forskellige effekter fra forsikringsstedet.

Derfor anmodede vi vor stedlige taksator om, at foretage en vurdering og opgørelse over det anmeldte.

Da gerningsmanden havde opbrudt et vindue var der tale om et dækningsberettiget indbrudstyveri og spørgsmålet var herefter, hvilken erstatning, der kunne udbetales for de stjålne effekter.

Som det fremgår af rapporten fra vor taksator af 18.8.2004 blev erstatningen opgjort til i alt 42.270 kr., efter fradrag af selvrisikoen på 2.995 kr. Derudover blev erstatningen for Sony kameraet fastsat til 2.249 kr. som det fremgår af brevet fra vor taksator af 19.8.2004. Der blev derfor fremsendt en samlet erstatning på 44.519 kr. den 19.8.2004. Efterfølgende er der den 23.9.2004 fremsendt en yderligere erstatning på 2.749 kr. Der er således for de stjålne effekter sendt en erstatning på 47.268 kr.

Imidlertid er forsikringstageren ikke tilfreds med erstatningen for et Sony kamera, en guldring og et guldur og det er denne tvist som nu er indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

At der er opstået denne tvist skyldes udelukkende, at forsikringstageren ikke har været i stand til at sende behørig dokumentation for effekter i form af kvittering eller lignende, der kunne dokumentere værdien af disse ting.

For det stjålne Sony kamera har vi modtaget en manual, der gælder for typerne DSC-P8/P10 og P12. Ud fra dette, kan det stjålne kamera enten have haft 3,3 mega-

pixels eller 5,2 megapixels. Vor taksator har derfor taget udgangspunkt i prisen for et Sony Cyper-short med 4,0 megapixels. Prisen for dette kamera er 2.249 kr. hvilket er det beløb som vor taksator har opgjort erstatningen til og ikke som krævet af forsikringstageren 4.800 kr.

Ved gennemgang af sagen har vi imidlertid konstateret, at beløbet for kameraet ved en fejl er blevet betalt 2 gange. Erstatningen for det stjålne kamera udgør derfor 4.498 kr., idet vi ikke af forsikringstageren er blevet gjort opmærksom på denne fejl.

Ud fra dette er der derfor kun en forskel på 302 kr. i forhold til det krav som forsikringstageren har krævet i erstatning for det stjålne Sony kamera.

Som dokumentation for den stjålne ring og guldur har vi modtaget et foto som viser at forsikringstageren har været i besiddelse af disse effekter, men som naturligvis ikke kan dokumentere, hvilke værdi tingene har.

Kravet for den stjålne ring har forsikringstageren fastsat til 30.500 kr., hvor vi har udbetalt en erstatning på 10.000 kr.

For at få ringen vurderet havde forsikringstageren rettet henvendelse til en guldsmed som ud fra oplysninger om ringen havde fastsat prisen for en tilsvarende ring. Senere viste det sig at forsikringstageren havde husket forkert omkring, hvor mange diamanter ringen havde haft etc. hvilket vor taksator konstaterede ved henvendelse til samme guldsmed. Prisen blev nu fastsat til mellem 12.000 - 15.000 kr. i udsalg.

Da Topdanmark kunne genlevere en tilsvarende ring for 10.000 kr., hvilket forsikringstageren ikke ønskede, blev der fremsendt dette beløb i erstatning.

Forsikringstagerens krav for det stjålne guldur udgør 12.500 kr., hvor vi har betalt en erstatning på 2.000 kr.

Omkring det stjålne guldur kan det oplyses, at det ved en vurdering viste sig, at urkæden var af stål og double, hvorfor det ikke var sandsynligt at selve uret skulle væ-

re af guld. Dette begrundes med at en fabrikant aldrig ifølge guldsmeden ville sætte et guldur sammen med en urkæde af stål og double.

Erstatningen for gulduret blev derfor opgjort til en værdi af 2.000 kr., hvilke blev fremsendt i erstatning til forsikringstageren.

I henhold til de gældende vilkår opgøres erstatningen for ting, der er købt som nye inden for det sidste år før skaden med nyværdi. For ting, der er mere end 1 år gamle betales der dagsværd. Som det fremgår af vilkårene er Forsikringsaftalelovens § 37 således fraveget.

I den forbindelse skal vi gøre opmærksom på, at det er forsikringstageren der har pligt til at dokumentere dels at der er tale om en dækningsberettiget skade, dels hvilke tab, der har været i den forbindelse.

Såfremt forsikringstageren er i stand til at indsende behørig dokumentation for, at værdien af de stjålne ting er større end den erstatning vi har fremsendt, er vi naturligvis indstillet på at tage sagen op til fornyet vurdering.

Da der også var sket skade på karmen til vinduet accepterede taksator i sin rapport af 18.8.2004, at Topdanmark betalte for reparation af vinduet. Regningen kunne derfor sendes til Topdanmark.

Imidlertid modtog vi en regning for udskiftning af vinduet. Vor taksator rettede derfor henvendelse til reparatøren som oplyste, at forsikringstageren ikke ønskede vinduet repareret og dette derfor var blevet udskiftet. Det pågældende vindue kunne være repareret for ca. 1600 kr. ekskl. moms.

Vor taksator meddelte derfor forsikringstager at Topdanmark ikke kunne betale for en udskiftning af vinduet, men kun det beløb som en reparation kunne være udført for, idet der ikke var nogen faglig begrundelse for, at hele vinduet var blevet skiftet.

Såfremt de aftaler der indgås mellem vor taksator og forsikringstageren ikke kan overholdes enten beløbsmæssigt eller evt. ikke er mulige at få udført, må forsikringstageren rette henvendelse med henblik på, at der foretages en ny vurdering af sagen og ikke blot handle på egne vegne.

Vi kan derfor ikke tilbyde at betale mere i erstatning for det ødelagte vindue."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**C Totalskade**

1. Hvis ting er beskadiget så meget, at reparation efter Topdanmarks skøn ikke kan betale sig, eller hvis ting er stjålet, erstattes skaden ved at betale for eller levere tilsvarende ting.
   Ønsker den sikrede ikke at få tin genleveret, afsluttes skadesagen med en kontant udbetaling. I så fald er Topdanmark ikke forpligtet til at udbetale et større beløb, end den tilsvarende ting kunne være indkøbt for hos den eller de leverandør(er), Topdanmark har anvist.

…

3. Der betales dagsværdi for ting, der er mere end 1 år gamle. Topdanmark foretager et rimeligt fradrag for nyværdien som følge af værdiforringelse. Dette fradrag kan foretages uden hensyn til det beskadigedes eller stjålnes nytteværdi. Forsikringsaftalelovens paragraf 37 er således fraveget.
   I stedet for at betale kontanterstatning kan Topdanmark vælge at give ting (eventuelt brugte) svarende til det beskadigede eller stjålne."

Nævnet har fået forevist et billede af det omhandlede ur samt af en ring.

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærkes, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte krav. Dette gælder, uanset at det ikke udtrykkeligt er udtalt i forsikringsbetingelserne.

De oplysninger, der er forelagt nævnet, giver ikke grundlag for at kritisere selskabets erstatningsopgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann